

Skausman

Jag hade en morbror, som bodde här
när. Där kom Skausman in och stod och
värmdes sig. Hon sa ingenting, bara de inte
talar na hi. Hon stod och satte händerna
på ryggen och "jorka" sig. Bara de inte
"ora dom hi", gjorde sådana ingenting.

Skausmanen var mera "jorkt", men
Skausmanen hade en knuta på ryggen.

Skausman

3345

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

Bäckahästen.

De sa, att de sett bäckahästen
vid "Kilborna" (i Hörr). Han skulle vara
vit.

Bäckahästen.

Tolånga, Fåls, Sk.

3345

Ernst Frøsten 1931
Nils Persson
f. 1844 i Tolånga

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

Goemisse.

En gammal onau, som var kom-
mer från Västbad, Hans "Bocke", hade
varit hos "Lassan"; då hade de goemisse
- om då var ont om foder på poul ställe,
men de hade litet bättre på ett annat, så
trodde de att det var goemissens skull.
Pouliga hade sett, hur han kom med en
stor bir (brida) helm och drog ifrån sig,
när det var kallt.

Goemisse.

Åsumspågen

Min påg var sjuk. Jag tog då
 och sökte "Åsumspågen". Jag hade pågens
 kläder med mig. Åsumspågen satte tånge
 och fingra med sin och gjorde konstler.
 Sen gick han ut och spatsera. När han då
 kom in så hans mor — hon och minna
 föräldrar var lika som lite i släkt — till
 honom: "Ta nu och bota pågen för plåväs"
 Då sa han: "Jag har ju sagt, att där finns
 inte plåväs på det landet. Det är i

Åsumspågen.

magen det bästa. Kan ni bara få magen
frisk gå det nog över. Men du är inte van
att vara rädd om dina ög. Hör nu till Lund
och hämta medicin. Men det ska va på
det nya apoteket (Hjorten). ("Po de gam-
la gjore di norr ad hans recept"). Det var
tre sorters medicin jag fick. Jag fick
det på tjocka blå flaskor, så jag kunde
inte se vad det var för något. Sen
säger togar det, blev han frisk och
han har aldrig varit sjuk sen. —

Hör var en "kaupling" från Herrestad. Hon
hette Mari. Hon brukar gå med but

3345

Sin Åsumspågen. Hon har ett bud från
bröderna där nereifrån.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6

Stu länsmannen skulle ta Lars Tann.

Länsmannen var all skulle
ta Lars Tann (ämspögen), för han skulle
till rätten i Jöbo. "Di e samma små ög,
länsmannen har "sa Lars," di lär inte komma
majta ä dra omi", ä di gick rakt, tyckte
länsmannen. "Ja, mäntro ja e föng," sa
Lars. Hästarna kunde inte komma ur stallet
di sa' Lars: "Ja, ja sa ja, ja va förr föng."
Så släppte di han av igen, och sen kunde
länsmannen lösa.

När länsmannen
skulle ta Lars
Tann.

3345

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8

Stenen på Broåsabacken.

Där låg en stor sten mot västsidan
till, på Broåsabacken. När jag var liten,
sa de: "Här gång han locktar nyba-
gad brö, vämmar han sig om".

Stenen på Bro-
åsabacken.

3345

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9

"Vällreds" by i forna tider.

Ensom "Vällreds" by i "Vällreds skän"
var det farligt att komma för, när
de kom från Ystad och höll väkt med
sig.

Vällreds by
i forna tider

Tolanga

3345

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10

Bröllop.

Jag minns ett bröllop, som
riktigt var som det gick till i gamla
tider. Det var när en kusin till min
mor gjorde bröllop för äldsta dottern.
Det var i Väststad. De hade bröllop i en
hel vecka. Sen skulle de hålla bröllop
på nytt, när de kom dit där de skulle
bo.

De stassade till kyrkan. De hade för-
ridare och klerikalsbläsare i tågen.

Bröllop.

Föridarna

Förridarna pet på var sin sida om brua-
vagnen. Där var 8-9 vagnar i klassen
och lika många ridares.

När de vagns och var på båda vägen
hem, pet förridarna isär de andra
och pet i förväg till gården och sa:

"Håll så gott, nu kommer snart brua-
part". Sen pet de tillbaka igen till klassen

Klarinettblåsarna skulle ha hästar som klarinett-
och varanda vid skott, för de sköt ju blåsar.
allt vid bröllop. Därför brukar klari-
nettblåsarna skjuta en skott från en
puffert mellan ironen på hästen, så skulle

han inte bli räddt för skott sen. Han var
en som hette Ma Persson. Han var den
värste blåsaren på flera miles omkrets.
Han var ända mer vid ystnad och bläste.

Så var där talesmannan. Han gjorde
"somna talar inge se bored." — Han befäl-
de dem, när de skulle gå på hästarna och
och när de skulle gå av hästarna. De fick
inte gå av hästarna, förrän de fått ett
glas brännvin. Det skulle de dricka på
hästarna. Sen befälde han dem, att
de skulle stiga av. För var där ingen, som
fick stiga av, förrän han befälut dem.

Talesmannen.

3345

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

13

Julalega' och fästelångsgille

vi hade en tolvte julalega.

Det var en fyra stycken som slog sig samman.

Man gjorde piorna ett gille fästelångs -

söndag. Dagen efter, fästelångsmåndag,

hade drängarna tilmåndag.

Julalega o.

fästelångsgille

Sjunga maj

Jag minns, ännu när jag var
 på, gick de och sjöng maj. Ja, det gör
 de förresten ibland ännu, fast de sjunger
 inte likadant nu som i sin barndom.
 Det är det "skolegluttarna" som sjunger.
 "Maj månad var välkommen", minns jag bara
 av risan. De som sjöng fick ägg när de
 inte hade ägg fick de sävlar. "Kungen
 ville de inte stå upp när de kom sent
 i sjöng. De sjöng då:

Sjunga maj

Ligg å sau din gamle stund
di krågor å ranna asa di udl."

Sen höll de gille i tre dagar om
pingst. Annandag pingst bakte de ägga-
kaga av äggen, som de färo.

Brydestua o. maltkölna i Hörr

Ar brydestuan står ännu
steumurama kvar. Den ligger på min plan.
De beslutat att de skulle riva ner taket på den
på ett äldre mans gille, då jag inte var med,
annars skulle det aldrig ha hänt.

Maltkölnen har brunnit ner.
Den låg på bakken vid det röda tegelhuset
norr om vägen ~~på väg~~ mot Kolahjau.

Brydestua o.

maltkölna i

Hörr.